

Міністерство охорони здоров'я України
Державний заклад „Запорізька медична академія післядипломної освіти
Міністерства охорони здоров'я України”



ТЕЗИ ЗА МАТЕРІАЛАМИ

XVI ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

„АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ”

24-25 листопада 2022 року

УДК 61 (063)

А 43

Редакційна колегія:

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР – О.Г. Алексєєв, к.фарм.н., доцент, в.о. ректора Державного закладу «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України».

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА:

С.Д. Шаповал, д. мед. н., професор, перший проректор з науково-педагогічної роботи Державного закладу «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України»

І.М. Фуштей, д. мед. н., професор, проректор з наукової роботи Державного закладу «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України»

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР:

О.О. Токаренко, к. мед. н., голова Ради молодих вчених.

Члени редколегії: Н.О. Скороходова, д. мед. н., професор;

В.Б. Мартинюк, к. мед. н., доцент;

В.П. Медведєв, к. мед. н., доцент;

В.Б. Козлов, к. мед. н., доцент.

Тези за матеріалами: XVI Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених «Актуальні питання клінічної медицини» (24-25 листопада 2022 р., м. Запоріжжя) – Запоріжжя, 2022. – 277 с.

Відповідальність за вірогідність фактів, цитат, прізвищ, імен та інших даних несуть автори. У тезах збережено авторське подання матеріалів.

розвитку захворювання, огляд та проведення інструментальних клінічних обстежень. Проведення досліджень дозволяє поставити попередній діагноз на підставі клінічних проявів запального процесу і намітити характер місцевих заходів лікування та профілактики.

Другий рівень. Дослідження стану фізіологічних процесів у пародонті з використанням функціональних та імунологічних методів дозволяє поставити розгорнутий діагноз і визначити комплекс лікувальних і профілактичних дій у цілях корекції місцевих функціональних порушень.

Третій рівень. Поряд з обстеженням місцевого статусу і дослідженням місцевих фізіологічних процесів включає дослідження загального стану організму хворого.

Висновок. Підтримання здоров'я пародонту вимагає інформованої громадськості та пацієнта. Лікування буде неефективним і, по суті, ніколи не розпочнеться, якщо люди не будуть усвідомлювати відмінності між здоров'ям пародонту та хворобою, значення цих відмінностей і роль, яку вони можуть відігравати в профілактиці та контролі. Процес починається з самосвідомості, а потім - з догляду за собою та професійної допомоги.

МОЛЕКУЛЯРНО-ГЕНЕТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ У СПОРТІ ТА МЕДИЦИНІ

І.А. Богачов

Сумський державний університет

Кафедра фізіології і патофізіології з курсом медичної біології

Науковий керівник: доцент А.А. Бєседіна

Молекулярно-генетичні дослідження займають чинне місце в нашому житті, саме за допомогою них, ми можемо отримати знання про персональні генетичні особливості та знизити ризик розвитку патології. В результаті чого можемо визначити профілактику та лікування. Варто зазначити, що за останнє десятиліття в молекулярній генетиці відбувся значний прогрес, що підтверджено науковими роботами, як вітчизняних та і зарубіжних фахівців (С. Дроздовської, Т. Серебровської, О. Корушко, В. Шатило, А. Чубенко, В. Рогозкіна, М. Bray, J. Hamberg, L. Perrusse, T. Raikinen). Науковці проводять поглиблено дослідження з ідентифікації генетичних маркерів фізичної діяльності, що дозволяє прогнозувати розвиток фізичних якостей людини й має велике практичне значення для ефективного спортивного відбору. Тому, з метою раннього прогнозування спортивних задатків людини, актуальним залишається питання розвитку молекулярно-генетичних досліджень в розвитку фізичних якостей спортсменів. Метою є аналіз розвитку молекулярно-генетичних досліджень у спорті. Для досягнення поставленої мети використовувалися

науково-пошуковий метод дослідження.

Формування спортивної генетики відбулося на Олімпійському науковому конгресі під назвою “Спорт в сучасному суспільстві”. Клод Бушар - це та людина яка вперше запропонувала термін “Генетика спортивної діяльності”, після цього у журналі “Природа” була опублікована перша стаття з молекулярної-генетики спорту (R. Pate, M. Pratt, W. Haskell, C. Mascera, C. Bouchard et al., 1995). За допомогою результатів роботи британського вченого Х. Монтгомері та його команди, було вперше показано роль гена ангіотензин конвертуючого ферменту - АСЕ в спортивній майстерності. Було виявлено, що один із поліморфних алелів гена АСЕ: аллель В забезпечує витривалість, натомість аллель А відповідає за швидко-силові якості спортсмена. Виявилось, що у спортсмені у видах спорту на витривалість частота алелю В вище, ніж у тих де переважає швидко-силові види, у яких, в свою чергу, алель А вище. Виділяють алелі, що асоціюються з розвитком і проявом витривалості чи швидкості та сили. Всі ці відкриття підтвердили висновок Х. Монтгомері. Якщо поглибитися, можна виявити, що якості витривалості або швидко-силові детерміновані мінімум сьома генами, тому у людини може бути аллель витривалості за геном АСЕ і три-чотири алелі «швидкість-сила» за іншими генами, що обумовлює його перевагу в швидко-силових видах спорту (H. Montgomery, P. Clarkson, C. Dollery, K. Prasad et al., 1997).

Спортивні здібності розвиваються і успадковуються полігенно, тобто залежать від алельних варіантів певної кількості генів. Тому Відповідно до досліджень сучасної молекулярної генетики фізичної активності, прояви спортивної витримки, загартованості пов’язані із поліморфізмом генів (Дроздовська С.Б., 2013) . ДНК-поліморфізмів виявлено більше 21 мільйону (за даними бази поліморфізмів EMBL). ДНК-поліморфізми – це генетичні варіанти послідовностей нуклеотидів однієї й тієї ж ділянки ДНК у різних людей, які зустрічаються у популяції з частотою не менше 1%. Деякі поліморфізми здатні впливати на ступінь експресії генів, активність функціональних продуктів (білків, РНК) і структуру білків.

Молекулярно-генетичні дослідження в медицині вивчають геном людини, будову і цілісність хромосом і генів, що відповідають за певні властивості організму. Дослідження дозволяють безпомилково знайти причини розвитку відхилень в організмі людини, причини захворювань; поррахувати ймовірність того, що ця патологія передається у спадок; припустити як само буде розвиватися патологія; призначати правильні лікувальні та профілактичні заходи.

Отже, молекулярно-генетичні дослідження займають надзвичайно важливе та перспективне значення у виявленні й прогнозуванні відхилень в організмі людини, ймовірність передачі її у спадок, підвищенні фізичних якостей спортсменів і в

удосконалюванні медичних знань про особливості функціонування організму спортсмена, зменшенні ризику розвитку хронічних захворювань та патологічних станів.

**СТРУКТУРНИЙ АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ МОРФОМЕТРИЧНИХ І
МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНИХ МЕТОДІВ ДОСЛІДЖЕННЯ
ЛІМФОЦИТІВ У ХВОРИХ З ГНІЙНО-ЗАПАЛЬНИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ
М'ЯКИХ ТКАНИН НА ТЛІ ЦД 2 ТИПУ**

М.Г. Богачук

Вінницький національний медичний університет ім.М.І.Пирогова

Кафедра серцево-судинної та ендоскопічної хірургії

Керівник: професор М.Д. Желіба

Вступ. Морфометричні методи дослідження складаються з сукупності прийомів, які дають можливість кількісної оцінки параметрів клітинних структур (діаметру, товщини, кількості об'єктів та площі самих клітин та їх з'єднань).

Мета дослідження. Вивчення мікро- та субмікроскопічної будови лімфоцитів крові за морфометричними показниками у хворих з гнійно-запальними захворюваннями м'яких тканин (ГЗЗМТ) на тлі ЦД 2 типу в порівнянні з контрольною групою дослідження.

Матеріали та методи. Використовуючи автоматизовану морфометрію, при якій за допомогою комп'ютера вивчили основні морфологічні параметри клітин для вивчення особливостей морфометрії імункомпетентних клітин у хворих з ГЗЗМТ на тлі ЦД 2 типу на початку, в процесі та на заключному етапі лікування вивчалась морфометрична структура розподілу мононуклеарів за розміром, формою та співвідношенням до інших популяцій імункомпетентних клітин. На основі цього методу було виведено Фактор форми нейтрофільних гранулоцитів як діагностичний та прогностичний критерій перебігу ГЗЗМТ у хворих з ЦД 2 типу.

Результати дослідження. Морфометричне дослідження лімфоцитів, які були виділені з крові хворих основної групи, виявило популяцію мононуклеарів, яка складалась з суміші різних за діаметром та кількістю клітин. Ці клітини умовно розрізняються за розмірами й своєю функцією в клітинному імуногенезі: до 7 мкм в діаметрі, від 8 до 11 мкм (більшість) та більше 12 мкм.

В результаті дослідження виявлено такі популяції агранулоцитів: дрібні (до 7 мкм) лімфоцити були представлені двома субпопуляціями клітин: одні з них не беруть участі в імуногенезі і є кінцевою клітиною лімфоцитопоезу; інші – це імункомпетентні клітини.